

[Miljøministeren]

fang afviger fra et enzym, som sukkerroer producerer i forvejen. Der er efter Levnedsmiddelstyrelsens opfattelse ikke grundlag for at antage, at dette skulle give de gensplejsede planter andre egenskaber end resistens over for ukrudtsmidlet.

Det indsatte arvemateriale for resistens over for virus sygdommen Rhizomania vil få de gensplejsede sukkerroer til at producere et protein, som ikke findes i sukkerroer i Danmark. Proteinet findes derimod i Rhizomania-inficerede sukkerroer i lande, hvor viruset naturligt findes.

Ud fra den konkrete konstruktion vurderes det som udelukket, at der kan ske dannelse af funktionsdygtig virus som følge af det indsatte virusarvemateriale, idet dette kun udgør en lille del af virusets totale arvemateriale.

Det øvrige indsatte arvemateriale vil efter Levnedsmiddelstyrelsens vurdering ikke kunne give anledning til dannelse af stoffer, som er toksikologisk betænkelige.

Denne vurdering er bl.a. begrundet i det forhold, at et af de nye genprodukter findes tilsvarende naturligt i dyr og mennesker. De andre genprodukter, der ligeledes stammer fra mikroorganismer, vides ikke at give disse mikroorganismer toksiske egenskaber.

Den benyttede metode til indførelse af arvemateriale vurderes som meget pålidelig, og der er ikke observeret uønskede eller uventede egenskaber ved denne metode i forbindelse med gensplejsning på andre planter.

Anvendelse af ukrudtsmidlet

Miljøstyrelsen har på baggrund af lov om kemiske stoffer og produkter vurderet de eventuelle miljømæssige virkninger af den nye anvendelsesmulighed for ukrudtsmidlet Roundup i sukkerroedyrkingen.

Miljøstyrelsen oplyser, at Roundup skal revurderes og have fornyet godkendelse i overensstemmelse med ændringen af forsøgsmæssig og generel brug i sukkerroer. Miljøstyrelsen har modtaget en sådan ansøgning om revurdering af Roundup.

På baggrund af ansøgningen konkluderer Miljøstyrelsen, at Roundup ikke har kræftfremkaldende eller skadelig virkning på forplantning hos mennesker eller dyr, ligesom midlet vurderes som vidtgående ugiftigt bortset fra virkningen på ukrudtet. Der er endvidere ik-

ke risici for nedsvivning af sprøjtemidlet eller rester herfra. Den samlede vurdering er derfor, at Roundup ikke giver anledning til betænkeligheder ved foreskrevet brug.

Miljøstyrelsen skønner ligeledes, at det samlede sprøjtemiddelforbrug ikke vil blive væsentligt ændret ved overgang til anvendelse af Roundup i sukkerroer, hverken hvad angår mængde eller behandlingshyppighed.

Set på baggrund af den nuværende, meget intensive ukrudtsbekæmpelse i roemarker finder Miljøstyrelsen og Danmarks Miljøundersøgelser ikke grund til at antage, at udskiftning af de i dag anvendte ukrudtsmidler med Roundup vil resultere i yderligere forandringer i agerlandets flora og fauna.

Det skal dog nævnes, at situationen selvfølgelig vil være en anden, hvis roearealets størrelse markant forøges eller der med gensplejsningsteknikken åbnes mulighed for at anvende midlet på kornafgrøder. Sådanne øgede anvendelsesmuligheder ligger imidlertid helt uden for den foreliggende ansøgning fra De Danske Sukkerfabrikker, hvorfor der ikke er anledning til sådanne betænkeligheder i forbindelse med denne forsøgsudsætning.

7. Landbrugsmæssige hensyn

I forbindelse med sagsbehandlingen er der indhentet en udtalelse fra Landbrugsministeriet. Landbrugsministeriet har udtalt følgende:

»Landbrugsministeriet har baseret sin vurdering på en udtalelse fra Statens Planteavlsvorsøg.

Det anføres som generelt for brugen af sprøjtemidler, at der ved længere tids ensidig anvendelse af et bestemt ukrudtsmiddel kan ske en naturlig udvælgelse og opformering af en bestand af ukrudtsplanter, der ikke er følsomme over for ukrudtsmidlet.

Men da der i Danmark oftest er 3-5 år mellem dyrkning af sukkerroer på samme areal, konkluderer Statens Planteavlsvorsøg, at risikoen for en naturlig udvælgelse i retning af ukrudtsplanter, der ikke er følsomme over for Roundup, må anses for minimal.

Det skal fremhæves, at der specielt med hensyn til indbygget resistens mod ukrudtsmidler kan være yderligere problemstillinger, såfremt samme resistens benyttes i en række forskellige afgrødetyper, der for eksempel kan indgå i et sædskifte. Der er derfor behov for en nøje vurdering fra sag til sag.